

Wojciech Grochowski
Paulina Janczar
Joanna Nowosadzka
Ewa Warzywoda
Tomasz Wolanin – nie ubiega się o dofinansowanie

2011.11.14

Do Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej i Zarządu Polskiego Związku Alpinizmu

Prosimy o zatwierdzenie wyprawy alpinistyczno-eksploracyjnej do Pakistanu, w Karakorum, do doliny Shimshal, jako wyprawy Polskiego Związku Alpinizmu. Zwracamy się także z prośbą o dofinansowanie tej wyprawy.

„Shimshal White Horn 2012”

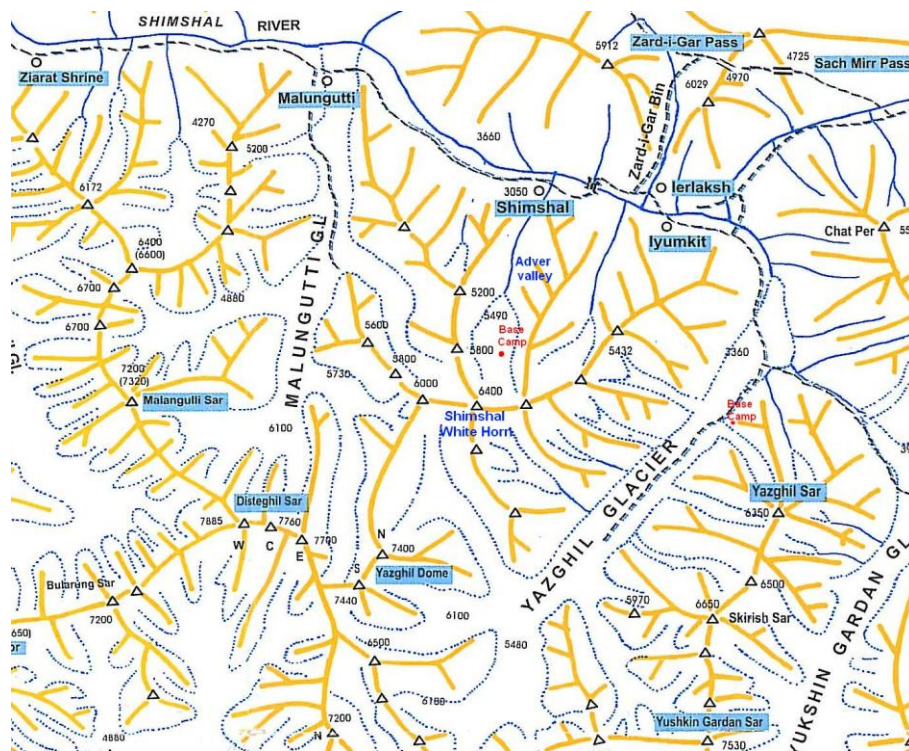
Widok na White Horn (6303)

Opis rejonu

Shimshal White Horn (6303 m n.p.m.) znajduje się w dolinie Shimshal, odnodze doliny Hunzy. Inne, jednak znacznie rzadziej używane nazwy tego szczytu, to: Adver Sar i Isphardin. Wysokość szczytu podajemy za odczytem altimetru wyprawy niemieckiej z 2006 roku. Na mapach podawana jest z reguły wysokość ok. 6400 m, więc i takiej nie można wykluczyć.

Masyw Shimshal White Hornu od północy ogranicza dolina Shimshal, od wschodu lodowiec Malungiti, a od południa i zachodu lodowiec Yazgil. Na południe od masywu w odległości kilkunastu kilometrów wyrastają siedmiotysięczniki basenu Upper Yazghil, takie jak Disteghil Sar (7885 m), Kanjut Sar (7760 m), a także istotny dla polskiego himalaizmu Khunyang Chhish (7852 m).

Shimshal White Horn jest masywem rozległym i niezależnym. Z wierzchołka odchodzą granie w czterech kierunkach, jednak każda z nich rozgałęzia się w wiele grani bocznych. Mają one swoje kulminacje, ale żadna z nich nie równa się wysokością z centralnym szczytem. Dolina Adver, z której planujemy prowadzić akcję górską, znajduje się na południe od wioski Shimshal, między graniami północną a północno-wschodnią.

Mapa rejonu Shimshal

Historia eksploracji

Pierwszego wejścia na Shimshal White Horn dokonała wyprawa brytyjska (Chris Clark, Paul Metcalfe, Dave Robbins, John Burslem i Paul Allison) w 1986 roku granią północno-zachodnią. Drugie potwierdzone wejście należy do zespołu niemieckiego (Markus Tannheimer oraz Matthias i Alexandra Robl). Weszli oni na szczyt granią wschodnią w 2006 roku. Przynajmniej 3 razy próbowano wejść na szczyt granią północną (1986, 2005, 2006), a raz ścianą północno-wschodnią (Ben Cheek, solo – 2008 – zginął podczas tej próby).

Nie wiadomo, czy było więcej wejść lub prób oprócz wspomnianych. Polacy nie wspinali się dotąd na tej górze.

Wejścia na grań północną z doliny Adver odbywały dotychczas śnieżno-lodowym kuluarem, który pierwszy przeszedł zespół francuski w 2005 roku. Droga nosi nazwę „Couloir aux Milles Rigoles” (Kular tysiąca rynien) i została wyceniona na D, 50 st., 800 m.

Zespoły

Planujemy działania w dwóch zespołach: męskim – Wojciech Grochowski, Tomasz Wolanin, oraz damskim: Paulina Janczar, Joanna Nowosadzka oraz Ewa Warzywoda. W obu przypadkach wspinaliśmy się już w tym składzie, znamy swoje mocne strony i chcemy rozwinąć umiejętności współdziałania, a także podnieść nasze kwalifikacje związane z logistyką wyprawy, wyborem dróg, bezpiecznym poruszaniu się w terenie lodowcowym oraz wspinaczkowym oraz czasem przejścia. Planujemy też kolejne wyprawy w tym składzie.

Plan działania

W dolinie Shimshal (3000 m) prostym celem aklimatyzacyjnym (wycena: AD-) jest Yazghil Sar 5964, usytuowany po południowo-wschodniej stronie lodowca Yazghil, dzień drogi od wioski Shimshal. Wejście na szczyt odbywa się zwykle z założeniem bazy na 4500 m i wysokiego obozu na wysokości 5100 m. Droga wiedzie stokiem lodowcowym północno-zachodnim, a następnie granią północną.

Wierchólek Yazgil Sar (5964)

Po wejściu na szczyt aklimatyzacyjny przeniesiemy się pod Shimshal White Horn – główny cel wyprawy.

Poprzednie zespoły działające z doliny Adver zakładały bazę na wysokości ok.4400 m, u podnóża północno-wschodniej ściany. Dojście do bazy zajmuje jeden dzień.

Ściana północno-wschodnia dzieli się na 2 części. O ile wschodnia jej część jest właściwie wiszącym serakiem, o tyle północna umożliwia względnie bezpieczne wspinanie w lodzie i śniegu. Od podstawy do szczytu ściana ma ok. 1500 m przewyższenia i nachylenie do 60 st. W pierwszej kolejności spróbujemy wytyczyć drogę jednym z żeber tej części ściany (może ona mieć do 1200 m przewyższenia), a dalej granią północną na szczyt.

Wariantem rezerwowym jest możliwość powtórzenia drogi francuskiej „kuluarem tysiąca rynien” (D, 50 st.,800 m), a następnie wejście granią północną na szczyt.

Potencjalne drogi na dziewiczej północnej ścianie

Skład Wyprawy: (wykazy przejść w bazie danych PZA)

1. Wojciech Grochowski	KW Warszawa				
2. Paulina Janczar	KW Warszawa				
3. Joanna Nowosadzka	KW Warszawa				
4. Ewa Warzywoda	KW Warszawa				
5. Tomasz Wolanin	KW Warszawa	-	Nie	występuje	o

dofinansowanie.

Termin wyjazdu : Sierpień- Wrzesień 2012 – min. 21 dni w górach.

Koszt wyprawy : koszt obliczono dla 4 osób w PLN (jedna nie wnioskuje o dofinansowanie PZA)

Na osobę: 9 500 PLN w tym:

- bilety lotnicze 3 000 PLN,
- przejazdy/przeloty na terenie Pakistanu 1000 PLN,
- zakwaterowanie w hotelach oraz wyżywienie 1000 PLN,
- koszty pozwoleń 500 PLN,
- koszty Agencji 2000 PLN,
- koszty brakującego sprzętu wyprawowego oraz osobistego 2000 PLN.

Zasady finansowania na osobę:

udział własny 5 500 PLN

Oczekiwane dofinansowanie z PZA na jedną osobę: 4000 PLN

Źródła informacji:

<http://www.summitpost.org/shimshal-whitehorn/231881>

<http://www.summitpost.org/couloir-aux-milles-rigoles/323668>

[http://c498469.r69.cf2.rackcdn.com/2007/pg312-355_Pakistan_aaj2007.pdf#search="Shimshal White horn"](http://c498469.r69.cf2.rackcdn.com/2007/pg312-355_Pakistan_aaj2007.pdf#search=)
(strony 318-323)

[http://c498469.r69.cf2.rackcdn.com/2006/344_PakistanPart1_aaj2006.pdf#search="Shimshal White horn"](http://c498469.r69.cf2.rackcdn.com/2006/344_PakistanPart1_aaj2006.pdf#search=)

<http://www.summitpost.org/yazghil-sar/228299>

<http://www.summitpost.org/northwest-flank-north-ridge/228315>

Z poważaniem

Wojciech Grochowski
Paulina Janczar
Joanna Nowosadzka
Ewa Warzywoda
Tomasz Wolanin